Reşit Bir Sancı

— *GÜLÜM ÇAMLISOY* · 05 Mayıs 2016

Dünsüz bir döngüde olmayı dilerdim:
Öncesiz ama geri dönüşümsüz.
Bir miladı yeğlerdim an'ı mühürlediğim
Damgalı bir kelamda,
Sonrasız bir mekânda,
Kıblesi yürek sesi olan bir selamda.

Hüznü yolduğum bir papatyaya özendim dün gece:
Islak toprağa sen diye ektiğim yoldaş bir imi,
Mabedi yokluk olan sefil bir hükmü
Ve unutmaktan men ettiğim benliği
Ama sorma sen yine de.

Övgüleri dizdim ölüm öncesi,
Sonrası gizem yüklü bir satıra gizlendim
Gün ertesi.
Kırık plağın arka yüzünde bir resimdi
Seni son gördüğüm o ölümcül rütbe:
Cilt cilt kitaplara yığdığım
Dengi olmayan bir aşk'a meyletmişken
Titrerken gönül sesi.

Bağnaz bir mağlubiyetti belli ki,
Titri bir gölgeye rast gelmiş bir makam,
Adı olmayan bir varlıktan
Sinsice sızan derin bir hüsran
Ve edimsiz bir mevkide,
Sığındığım ulu rahman.
Mademki yoksundum varlık öncesi,
Mademki yoktun milat ertesi,
O ritüelde titredim,
İçin için yanarken elimin tersi.

Aykırı edimlerin yürek burkan sessizliği:
Devinen gönülden de yorgun zaman.

Gönülsüz hükümlerin muhatabı benlik:
Susmak belli ki asli görevim.
Meylettiğim ömrün ilk ve son hutbesi;
Dilimde kekremsi bir sessizlik,
Yüreğe oturan ölüm öncesi.

Dünden giydim beyazı,
Beyazın arsız ve sırsız yalnızlığı.
Gönülden damlar yaş da görünmez dışarıda,
Yağan rahmete dokunan Mevla'nın yüce ismi,
Telaffuz etmeye doyamam ifşasını sevginin,
Nasıl bir aşk ki;
Sevmeye doyamadan yetmez oldu ikbalim.

Reşit bir sancı, ansızın sızan ve büyüyen,
İlksiz bir vebal belki de eremediğim,
Dönüşümsüz bir yol,
Düştüm düşeli bu aşka,
Varamadığım.

Tutanaklarda kayıtlı bedeller,
Sonu gelmek bilmeyen yüklemler;
Neşriyatı adsız sanrılarda,
Sakıncalı mihraklarda
Ve dönüşümsüz, muğlâk batılında
Ömrü yâd ettiğim gizil bir hazine belli ki
Sığındığım pervazından,
Kuş bakışı mimlediğim devrandan
Arda kalan o silik silueti,
Adlandıramadığım bir hükme
Yenik düşen en izafi açılım
Rahvan yüreğin kırsalı,
Önsözü kayıp bir romanın
En büyük ayıbı.

Mağdur imler kadar tehdit yüklü
Bir sarnıç:
Doyumsuz bir ruhtan sızan
En derin arzu.

Gel-gitlerden öncesi,
Mazlum bir ruhun
İsimsiz güncesi.
Vebali boynuma ey hayat,
Sen yeter ki sakla adımı ilk sırada.